

PA 8540

.L86 I5

Copy 1

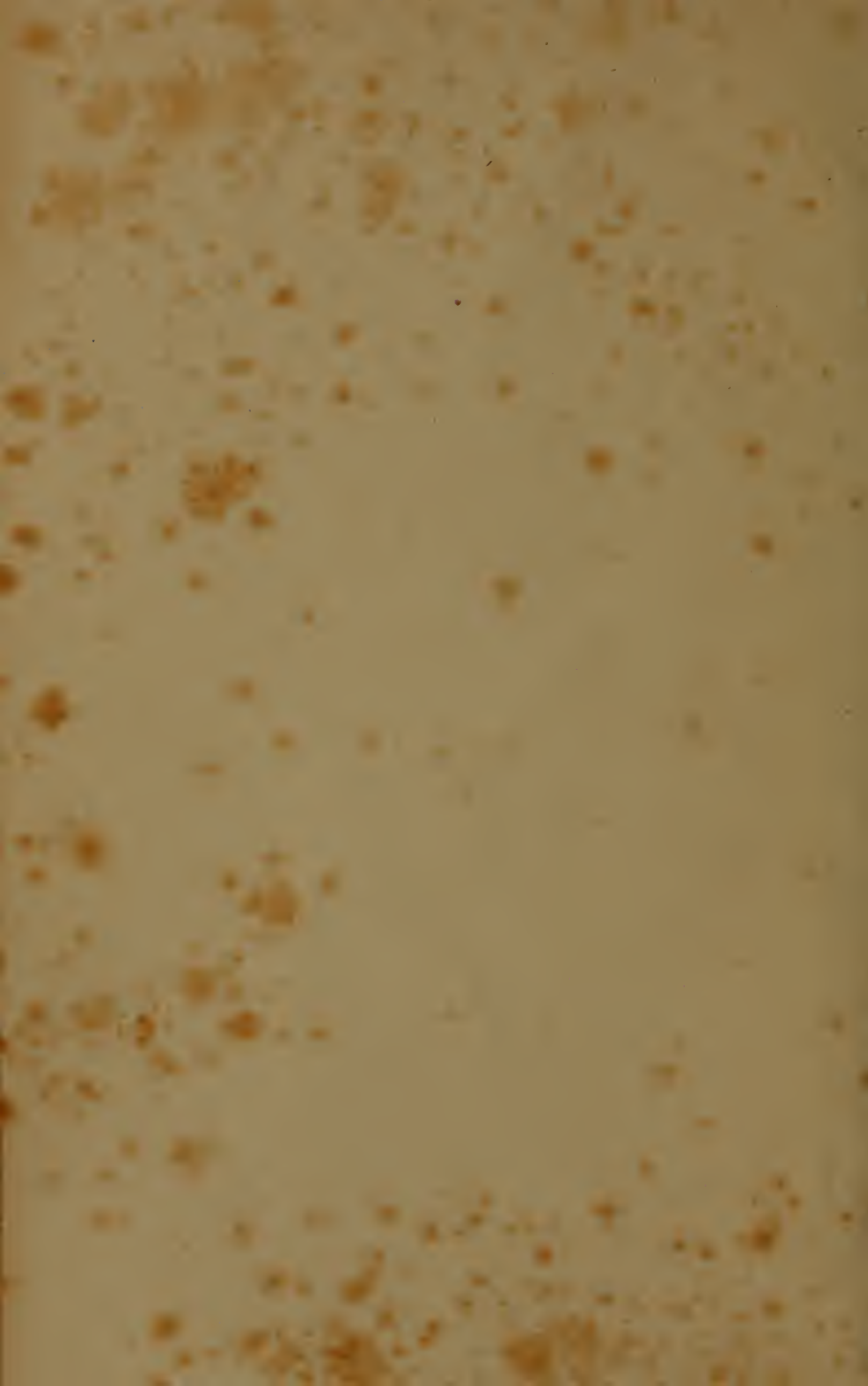
PA 8540

.L86 I5

Copy 1







IN OBITUM LUCTUOSUM PRÆSTANTISSIMI
DUCIS HENRICI DE HAVELOCK.

CARMEN LATINUM

PRÆMIO À REVERENDISSIMO PRÆSULE ED. MALTBY, S.T.P.

EPISCOPO OLIM DUNELMENSIS

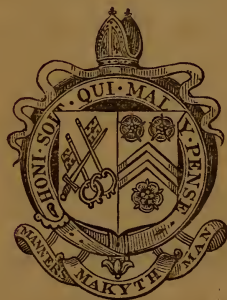
PROPOSITO DONATUM,

ET IN COLLEGIO WINTONIENSI RECITATUM

DIE XII MENS JULII, MDCCCLVIII.

AUCTORE JOANNE CARRINGTON LEY,

COMMENSALI.



WINTONIÆ:

EXCUDEBAT D. NUTT.

MDCCCLVIII.

PA8540
.L86I5

205449
'13

IN OBITUM LUCTUOSUM PRÆSTANTISSIMI
DUCIS HENRICI DE HAVELOCK.

INTEREUNT homines; tumulum descendit ad atrum
Exanimum caput—it longâ lacrymabile pompâ
Funus, et oppressi mærore sequuntur amici;
Exiguæ manant lacrymæ. Tum cespite tectum
Dormiat exsanguis tacitum cum corpore nomen.

At contrâ heroum nomen præclarius ardet
Post mortem, mors ipsa viros exornat honore,
Qui benè pro patriâ vitam posuere decoram.
Illa triumphalis florebit laurus in æva
Omnia, quæ populi viret irrorata dolentis
Fletibus; heroum præterlabentibus annis

Debita laudatam servabit gloria famam.

Jamdudum longos egit Libitina triumphos
Cladibus heroum exultans—jam victima major
Manibus accessit. Strictos qui tutus in enses
Ibat, et ardenti volitantes turbine glandes,
Securus belli, mediisque illæsus in armis
Gestabat nullo pectus violabile ferro,
Occidit indigni præda immatura sepulchri.

Anglia solve comas, threnum meditare, piisque
Indulge lacrymis! sonitum trans æquora rursus
Adversa Americæ reddat procul ora doloris!

Mortuus ergo, Henrice, jaces? te denique fatum
O columen regni, patriæ decus, abstulit atrox,
Nec potuit servare levem tua gloria vitam?
Nos tibi non tumuli fastum pompamque sepulchri
Ponimus; heroum virtus et marmor et urna est.
Nos cineres, pia turba, tuos, nos carmine tantùm
Placamus Manes, atque hæc extrema volentes
Munera donamus, nostri monumenta doloris.

Latius Indorum regiones pace silebant,
Et malè securi, victores otia telis

Carpebant positis, utebanturque potiti.
Jam nunc venturæ vox est audita ruinæ
Rara quidem, ceu quùm pelagus stridere remotum
Incipit, ex alto sonitus proventus aquarum
Admonet insolitam terris instare procellam.
Mox scelus erupit fatis urgentibus, atque
(Quod nunquam veriti) ferrum infidissimus ardet
Vertere perjurum dominorum in pectora miles.
Heu! quantas cædes, et quales India formas
Infelix scelerum vidit! dirissima latè
Sævities regnabat enim; tum insana libido
Sanguinis, et rabidus terris furor ibat inultus.
Omnia sed narrare negat mihi crimina lingua,
Qualia mens meminisse horret, luctuque recusat
Fingere—tum credas Orcum rupisse catenas,
Et super ætherias sævire licentius auras
Plutonis Furias infernâ lege solutas.
Sed super ærumnas atque irreparabile funus
Quid valeat lugere magis; cur suscitetur ignes
Jam modo sopitos memoris mea Musa doloris?
Quidve valet narrare nefas, sol quale perennis

(Quamvis mille virûm volvendo sæcula cursu
Viderit) ex alto nunquam despexit Olympo ?

Attamen in rebus nostris Fortuna refulsit,
Nec potuit tanto felix occumbere fato
Anglia, dia virûm nutrix, quin crevit ab ipso
Fortior exitio, ductore Haveloce Britannus
Miles ubi patriis hostes devinceret armis.

Cæde novâ Caunporis adhuc sacra saxa madebant :
Vix moritura preces supremas femina muro
Scripserat, "O patriæ virtus invicta virorum
Nostram horâ melius ridenti ulciscere mortem ;"
Quum scelerum vindex et tanti sanguinis ultor,
Criminis immanes Havelox perfregerat arces.
Quid memorem turbas iterumque iterumque fugatas
Et toties abjecta gravi vexilla ruinâ
Hostica, demissos animos, tremefactaque corda ;
Agmen ut in miserum vincens quùm mitteret hostem
Nona triumphanti risit victoria cursu ?
O spe quam multæ mentes arsere novatâ
Exitio quum præsidium rapturus iniquo
Turbida Gangetis transiret flumina ductor.

Anxius illum orbis votis comitatus euntem,
Dum medias cædes perque ipsa incendia belli
Rumperet, et mentes iterum virtute virorum
Jam prope labentes instanti clade repleret.
Qualis Lucnovæ plausus, quum fistula primùm
Nota Caledoniæ procul exaudita moneret,
(Quod vix sperabant,) Havelocem in limine adesse !

Ast ubi fatales portas intrasset, iniqua
Fata negant reditum ; vasto namque agmine rursus
Horrida devotas arces circumvenit unda.
Ergo iterum portis clausis fera fata manebant,
Frigidaque interea fiebant pectora multis
Sperando—oblita est nunquam Libitina laboris.
Sed venit tandem (vicerunt publica vota)
Aurea libertas, Lucnovæ iterumque Britannus
Ausus bis captæ miles perfringere muros.

Aspice ! ut e portis Havelox congressus apertis,
Tandem victores, acto jam Marte, salutat.
Ast illi frons læta parum : jam morte futurâ
Pallidus incedit, membris labentibus æger.
Curæ longa dies, et noctis pervigil hora



0 003 097 971 0

Vicerat illius vires et ferrea quondam
Robora, nec pietas indelibata, nec illa
Sancta fides potuit morborum arcere venenum.
Exitus ergò hic est, finis mors sola laborum,
Solaque depositæ servatâ præmia vitæ
Funera pro patriâ! periit—sed nostra per annos
Illius immensos servabit gratia nomen.

Ergo vale! O Henrice, tuos ne rumpere somnos
Armorum sonitus valeat clangoreve tubarum,
Quâ servat sterilis sine marmore palma sepulcrum.
Sed tua jam tumulum quamvis premat ossa silentem
Te prohibent tua gesta mori—cita deleat hora
Cetera, descendant et cæcâ clade tyranni;
Sed tu sæcla tuâ famâ superabis iniqua;
Ardet adhuc nomen longosque ardebit in annos
Grande decus, victrix et terræ stella Britannæ.

ERRATUM.

Page 8, line 11, *for*

Sed tua jam tumulum quamvis premat ossa silentem,

read

Sed tumulus longo quamvis premat ossa sopore.

LIBRARY OF CONGRESS



0 003 097 971 0